Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 88. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 10-го ТРАВНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MAY 10, 1986 No. 88. VOL. XCIII.

Помер Ігор Ольшанівський

Лівінгстон, Н. Дж. — Тут в лікарні св. Барнабаса, в четвер, 8-го травня, у вечірніх годинах, помер на 56-му році життя широковідомий оборонець людських прав, голова організації Американців в Обороні Людських Прав в Україні Ігор Ольшанівський.

Ігор Ольшанівський, не дивлячись на недугу серця, безперервно працював в обороні людських прав, останньо зокрема в обороні Івана Дем'янюка, якого тепер чекає судова розправа в Ізраїлі за здогадні злочини в концентраційному таборі Треблінка у часі Другої світової війни. В останніх тижнях за почином св. п. І. Ольшанівського відбулося ряд громадських зустрічів у поодиноких скупченнях українців в ЗСА для зібрання потрібних фондів на оборону І. Дем'янюка.

Св. п. І. Ольшанівський

Парастас за Покійного буде відправлений в неділю 11-го травня ц.р., о год. 7:30 вечора у похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

Похорони в понеділок, 12-го травня, з похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, де о год. 9:30 буде Поминальна Служба Божа, а відтак похорони на цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

З несподіваною смертю І. Ольшанівського відійшла в силі віку людина, яка скромно і без розголосу виконувала величезну роботу серед своїх і чужинців для української справи. Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні, якої він був душею, відчує сильно його брак, як відчують цей брак болюче, ті, яких він з таким повним відданням боронив.

Покійний залишив в глибокому смутку дружину, що постійно йому допомагала в його праці — Божену, троє дітей, Уліту, Дору і Бориса, тещу Наталію Павлишин і ближчу та дальшу родину.

„Ґорбачов є жертвою нуклеарної катастрофи ч. 1", — пише „Ню Йорк Пост"

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Нюйоркський щоденник „Ню Йорк Пост" з 6-го травня ц.р. помістив статтю під таким заголовком пера двох молодих українських журналістів, Адріяна Каратницького і Юрія Зарицького.

Автори звертають увагу, що звичайно відповіддю Кремля на кожну невдачу є потягати до відповідальности самі жертви невдачі. Так і у випадку жахливої нуклеарної катастрофи в Чорнобилі винними будуть провідники УССР. Але саме у цьому випадку, не лише вони потерплять. На погляд авторів статті найбільшою жертвою того нещастя буде сам Міхаїл Ґорбачов.

Причини того вбачають А. Каратницький і Ю. Зарицький в поміщених раніше на сторінках совєтської преси критичних завваг відносно безпеки та технічних недотягнень реакторів в Чорнобилі, а в другій черзі у фатальному для Горбачова місці катастрофи, яка сталася у серці України, та вкінці у загальній критиці совєтського режиму. Рівночасно і західні держави, які досі прихильно оцінювали М. Ґорбачова та захоплювалися його „европейськими методами" мусять поставити під сумнів його способи інтерпретації того нуклеарного нещастя, яке має наслідки не лише в Україні, але й у широкому світі. Також економічні наслідки вибуху реакторів будуть мати неґативний вплив на СССР та зроблять його більш залежним від західніх ресурсів, а радіоактивність чорнозему України зменшить помітно вирощування збіжжя. Коли взяти до уваги ще й збільшення смертности і захворінь від рака, як наслідки катастрофи, то все це складається на те, що спосіб, як Ґорбачов вив'яжеться з усіх тих труднощів буде найважчим для нього іспитом.

В Мюнхені перебувають нові втікачі з Польщі

Ню Йорк (П.Ґ.). — На терені Мюнхену, Західня Німеччина перебуває сьогодні 55 осіб з найновішої української еміграції з Польщі, як інформує Рада втікачів. Всі вони є зорганізовані при допомозі курсів, які спонзорує для них в Українському Вільному Університеті Фундація УВУ в Ню Йорку.

Між новоприбулими є 21 жінка. Цього року прибуло 18 осіб, 31 особа прибула минулого року, а шість осіб в попередньому році. Минулого року кілька десяток осіб виїхало на постійно за океан. В стадії оформлення, або на виїзд чекає: до Канади 20 осіб і п'ять осіб до ЗСА, дві особи, до речі молоде подружжя, рішили залишитися в Німеччині на студії, а одна особа хоче виїхати до Австралії. Зовсім не мають спонзорів 26 осіб, з яких 20 хоче виїхати до Канади, а шість до ЗСА. Фундація сподіється, що українська спільнота, як і раніше, прийде їм з належною допомогою і спонзорством.

Фундація УВУ при допомозі спеціяльного едукаційного фонду постійно фінансує курси для втікачів. Цього року вищий курс англійської мови брало 22 особи, з чого 16 осіб здали відповідні іспити і одержали посвідки з УВУ. Курс цей на протязі вже трьох семестрів веде мгр Юрій Романець. Фундація інформує, що мовні курси, які при допомозі спеціяльного едукаційного фонду веде Фундація УВУ для найновіших втікачів, є імені сеньйорки українського учительства, інж. Софії Гаєвської, одної з небагатьох ще живих членів славного хору Кошиця. Інж. С. Гаєвська донедавна працювала викладачем мов при Інституті Берліца.

В літньому семестрі заходом Фундації відбудуться посилені курси української і англійської мов, як і рівнож спеціяльні курси українознавства для втікачів. Всі учасники курсів, як і втікачі — студенти різних галузей, одержать стипендії на літній семестер в УВУ.

Фундація закликає до пожертв на спеціяльний стипендійний фонд. Всі датки є звільнені з податку. Пожертви можна посилати на адресу: Special Educational Fund, UFU Foundation, 101 Second Ave., New York, N.Y., 10003.

В УКРАЇНІ НЕГАЙНО ПОТРЕБУЮТЬ ЛІКІВ

Ню Йорк. — В четвер, 8-го травня ц.р., прилетіли в пополудневих годинах тут на летовище Кеннеді група туристів, що виїхала в Україну в понеділок, 28-го квітня ц.р., саме в день, коли світ дізнався про катастрофальний вибух в Чорнобилі.

Група в числі 12 осіб, повернулася з перебування у Львові з родинами, перейшовши в одній з лікарень перевірку, в якій стверджено, що крім радіяції на підошвах взуття у них радіяції в тілі немає.

У Львові, як розказують вони, є заборони продажу молока, свіжої городини, овочів і риби.

Населенню, зокрема дітям, не можна перебувати більше як п'ять годин на вільному повітрі. Особливо тримають дітей в замкненні в часі діяння променів сонця і в часі дощу.

Мешканці горячково шукають за ліками з йодом, за вапном і вітамінами, які можуть допомогти проти радіяції і проти браку городини та молока. Тому треба конечно старатися тут, щоб такі ліки в якнайбільшій кількості дісталися в Україну.

В часі перебування у Львові туристична група зустрілася з другою українською групою з Канади, більше однак закордонних відвідувачів у Львові не було.

На летовищі в Ню Йорку чекали приїжджих репортери з телевізійної станції ч. 9, щоденника „Стар Леджер" і кореспондент „Свободи".

Члени прогульки не хотіли поодиноко давати ніяких інформацій, короткі інформації дала лише провідниця групи і представниця подорожного бюра „Скоп", що організувало туру.

Вони підтвердили, що у Західній Україні населення має ще дуже мало інформацій про розмір катастрофи та її наслідки і губиться в здогадах. З того приводу трапляються випадки затруєння і запалення гортанки.

Усі члени групи повернулися з важким серцем, не знаючи яка дальша доля зустріне їх рідних.

Вміжчасі пресові агентства повідомили, що з Києва виїхало до Москви 84,000 осіб, переважно жінки і діти. Як відомо з попередньої практики режиму, це правдоподібно росіяни — родини високих чиновників.

На нуклеарній станції все ще вогонь, а жевріючий ураній продістався через цементову базу в землю і є сильна загроза занечищення води.

До Києва допустили групу західніх кореспондентів в числі 15 осіб, яких постійно стережуть урядовці і агенти органів безпеки. В Києві влада наказала закривати вікна, не їсти ярини, не пити води з кранів і молока.

Владика В. Лостен візьме участь у З'їзді надбужанців

Ню. Йорк (І.Б.). — Владика Василь Лостен, Епарх Стемфорду, буде учасником другого З'їзду надбужанців на Союзівці і відправить в неділю, 25-го травня, в українській католицькій церкві Св. Тройці в Керґонксоні Архиєрейську Літургію.

Слід зазначити, що Владика Лостен, уродженець Америки, є сином еміґрантів з Угнівщини, територія якої в княжих часах належала до бельзької землі і разом творили Галицько-Волинську Державу.

З'їзд надбужанців, які походять з повітів сокальського, белзького, радихівського, камянко-бузького та цілої Холмщини і Підляшша, відбудеться в днях 24-го і 25-го травня на Союзівці. На ньому учасники зможуть отримати мемуарний збірник „Надбужанщина" що має 962 сторінки і саме появився з друку.

Перший З'їзд Об'єднання Надбужанців відбувся в днях 30-го і 31-го травня 1981 року також на Союзівці і в ньому взяли участь 164 особи, в тому числі було 124 особи з Америки і 40 з Канади, а крім того було 27 гостей з інших теренів України. На тому з'їзді був вибраний Центральний Комітет Об'єднання, головним завданням якого було зібрати матеріяли до мемуарного збірника. У висліді спільної праці збірник появився і в ньому взяло участь зі своїми статтями 100 осіб.

Другий з'їзд має стати черговою маніфестацією земляцької єдности всіх тих громадян, що жили до відходу на еміґрацію на території через яку перепливає Буг. Це буде добра нагода для зустрічі земляків та друзів, які розсіяні по різних країнах. Центральний Комітет просить всіх членів Об'єднання взяти численну участь у з'їзді.

Журнал пише про українського дослідника

Кеймбридж, Масс. — (ФКУ). — Квітневе число журналу „Ню Інгленд Чирч Лайф" помістило інтерв'ю з Андрієм Сороковським в статті п.н. „Відродження зростає в ҐУЛагу, твердить дослідник."

Андрій Сороковський український дослідник у Кестон коледжі Англія, науковій установі, що нотує та досліджує релігійні переслідування в Східній Европі, стрінувся з редактором МекКендрі Ленглі (MecKendree Langley) в Українському Науковому Інституті Гарвардського Університету (УНІГУ) в березні ц.р.

Становище українського співробітника з рамені УНІГУ, яким і є А. Сороковський, встановлено за ініціятивою і підтримкою Фонду Катедр Українознавства (ФКУ).

„Сьогодні в Совєтському Союзі ведеться антирелігійна кампанія проти євангелицьких протестантів засобом збільшення атеїстичної пропаганди і переслідування вірних", - Сороковський інформував редактора місячника, що його видає Євангелицьке товариство Нової Англії. Він зробив спостереження, що Церква може дістати від уряду статус „реєстрованої" коли приобіцяє не проводити християнської виковної роботи, і що половина нереєстрованих євангеликів, а є їх приблизно 100,000, живе в Україні.

„Багато релігійних дисидентів є в'язнями в концентраційних таборах. В таборах проходить відродження серед свідомих молодих людей, вони відкрито відкидають атеїзм і навертаються на християнство...Християни дають приклад посвяти своїй вірі іншим в'язням", — сказав А. Сороковський.

У СВІТІ

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Каспар Вайнберґер і міністер оборони Ізраїля Їцак Рабін підписали в Пентаґоні угоду про участь Ізраїля в створенні протиракетної системи оборони з елементами космічного базування. Про подробиці угоди не повідомляється. Відомо однак, що вже 29 ізраїльських фірм висловили бажання взяти участь у проєкті. „Ми вважаємо, що Ізраїль надасть велику допомогу в наукових дослідженнях", — сказав К. Вайнберґер репортерам після підписання угоди. Ізраїль став третьою країною, вслід за Англією і Західньою Німеччиною, яка візьме участь у створюваній З'єднаними Стейтами Америки системі протиракетної оборони з елементами космічного базування.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джордж Шулц, у поворотi з конференції сімох індустріяльних держав в Токіо, відвідав Південну Корею і у політичних колах розцінюють цю 24-годинну візиту високого речника Уряду З'єднаних Стейтів Америки, як безпірну підтримку Адміністрації президента Роналда Реґена для теперішнього уряду президента Чун Ду Гвана проти якого тепер сильно виступають опозиційні партії. Не зважаючи не те, що Шулц зустрічався з цілим рядом видатних корейців, навіть з опозиційних партій, він відмовився прийняти на послуханні двох провідних опозиціонерів Крім Дай Янга Сема.

ЯПОНЦІ НЕ ДУЖЕ задоволені вислідом конференції сімох індустріяльних держав, яка недавно закінчилася в Токіо. Вони вважають, що японський уряд прем'єр-міністра Ясуґіро Накасоне пішов на далекойдучі концесії і у зв'язку з цим у Японої може початися безробіття, спад експорту товарів до З'єднаних Стейтів Америки й інших західніх країн і підвищення інфляції. Як відомо, досі мало світових автомобільних компаній можуть конкурувати з японськими автами, які мають широкий попит на світових ринках.

В ЛИСТОПАДІ ЦЬОГО РОКУ в Ганою відбудеться черговий з'їзд тамошньої урядової комуністичної партії і вже сьогодні в поінформованих політичних колах говориться про далекойдучі персональні зміни. Ганой надіється, що змінивши осіб на керівних постах, комуністичному В'єтнамові скоріше вдасться нав'язати дипломатичні і торговельні зв'язки із З'єднаними Стейтами Америки, яких В'єтнам конечно потребує для рятування своєї відсталої економіки.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Коразон Акіно заявила кореспондентам, що лідери комуністичної партії і керівники партизнаських груп не відповіли ще на її пропозицію припинити боротьбу проти урядової армії і поліції і включитися у нормальний процес політичного життя. Акіно призналася, що комуністичні партизани обмежили до мінімуму військові операції, але все одно час від часу вони зударяються з військовими частинами. Згадуючи про приїзд до Філіппін державного секретаря ЗСА Джорджа Шулца, К. Акіно висловила думку, що американська готовість допомогти Філіппінам є доброю познакою корисної співпраці в майбутньому.

В АМЕРИЦІ

КОНҐРЕС РОБИТЬ тиск на Білий Дім, щоб ще до 8-го червня, коли в Австрії відбудеться друга рунда президентських виборів, було прийнято рішення про заборону приїзду в З'єднані Стейти Америки колишнього секретаря Об'єднаних Націй Курта Вальдгайма . Сенат прийняв уже відповідну рекомендацію, автором якої є демократ Піт Вилсон. З такою ж рекомендацією виступив член Палати Репрезентантів Чарлз Шойрер, демократ з Ню Йорку. Законодавці переконують секретаря Департаменту справедливости Едвіна Міза заборонити К. Вальдгаймові в'їзд в країну. „Дуже можливо, що таке рішення буде прийняте, — сказав репортерам пресовий секретар Департаменту справедливости Патрик Кортен. — Але тяжко передбачити, як і коли".

АМБАСАДОР ЗСА В Софії Мелкін Левіцкі в інтерв'ю для газети „Ню Йорк Таймс" сказав, що останнім часом Болгарія виявляє більше бажання, ніж раніше, співпрацювати зі З'єднаними Стейтами в боротьбі з контрабандою наркотиків. „Ми задоволені прогресом у співпраці", — сказав американський амбасадор. Був час, зауважив М. Левіцкі, коли Болгарія взагалі не хотіла співпрацювати з ЗСА. Незважаючи на оптимістичну заяву американського амбасадора, інші західні дипломати, акредитовані в Софії, і далі вважають, що Болгарія досить поблажливо ставиться до контрабандистів наркотиків.

КОРЕСПОНДЕНТ ГАЗЕТИ „Вашінґтон Пост" Ворд Сінклер пише, що якщо посіви в Совєтському Союзі дійсно серйозно постраждали від нуклеарного затроєння, зв'язаного з катастрофою на Чорнобильській електростанції, то все таки З'єднані Стейти будуть останньою країною, до якої Совєтський Союз звернеться з просьбою продати збіжжя. Про це говорилося на переслуханнях в підкомісії Конґресу в справах сільського господарства. Вважають, що СССР збільшить імпорт збіжжя з країн Східньої Европи, в першу чергу з Польщі і Мадярщини. Ця прогноза ґрунтується на високих цінах на американському ринку і відмові Адміністрації Роналда Реґена субсидувати експорт зерна в СССР та інші комуністичні країни.

РЕЧНИК військово-морської фльоти ЗСА повідомив, що приблизно 240 миль на північ від Сан Франсіско зударилися в повітрі два одноособові літаки морської авіяції. Берегова охорона знайшла в океані плаваючі обломки. Пілоти пропали без вісти.

УРЯД ЗСА ДУМАЄ про те, щоб заскаржити два американські журнали і три газети, які розголошують секретні інформації. Мова йде про журнали „Тайм" і „Нюзвік" та газети „Вашінґтон Таймс", „Вашінґтон Пост" і „Ню Йорк Таймс". В минулому кримінальні справи проти органів преси в таких обвинуваченнях ні разу не порушувалися, хоч Уряд ЗСА кілька разів безуспішно намагався запобігти публікації секретних даних. Директор Сі-Ай-Ей Вілліям Кейсі зустрівся з двома редакторами газети „Вашінґтон Пост" і попередив їх, що якщо газета опублікує статтю про справу Роналда Пелтона, в якій, як очікують, будуть розкриті деякі секретні відомості, то Уряд подасть в суд. Згідно з законом, винним загрожує до десяти років тюрми і кара у висоті 10,000 долярів.

ПОЛЬЩА ОБВИНУВАЧУЄ ЗАХІД, А НЕ МОСКВУ

Варшава, Польща. — Польські контрольовані компартією і урядом засоби масової інформації, підтримуючи совєтську офіційну політику проти Заходу у зв'язку з нуклеарною катастрофою в Україні, засудили західню „гістеричну пропаганду проти соціялістичних країн" і зовсім не згадали про совєтську нездібність дати собі раду з погашенням реактора, евакуацією населення, яке, як відомо, було припізнене аж на 36 годин після вибуху, транспортацією поранених до шпиталів, розподілом ліків, зокрема йодованих таблет серед населення, як це зробили в себе сателітні країни.

Коментатори польського радіо й телевізії, а також редактори газет, намагаються відвернути увагу світу від нуклеарної радіяції, від якої крім України, Польща і Білорусія найбільше потерпіли. Крім того західні країни майже зовсім припинили імпорт товарів із східньоевропейських країн, що у свою чергу погіршить загальне економічне становище в Польщі. Імпортовані після катасторфи в Чорнобилі корови з Польщі до Італії, починають масово гинути в переходових кошарах на кордоні між Австрією й Італією, але польські господарники, взоруючись на також же господарниках в СССР, не дбають про власне населення, а включаються до загальної комуно-московської пропаганди проти З'єднаних Стейтів Америки і Заходу взагалі.

Немає жадного сумніву, кажуть західні дипломати в Варшаві і акредитовані кореспонденти, що населення Польщі в загальному засуджує совєтське поступування після нуклеарної катастрофи в Чорнобилі. До цієї напруги причинився в чималій мірі сам уряд, який у перших днях після катастрофи проголосив був звернення до народу і перестеріг населення перед нуклеарною радіяцією, яка з Чорнобиля поширювалася скоро на сусідні з Україною країни, чого, наприклад, не зробили московські васали в Україні, Білорусі, Балтицьких країнах та інших республіках СССР.

Речник польського уряду Єжи Урбан намагався „пояснити", що багато громадян Польщі були, мовляв, „здезорієнтовані" західніми передачами, зокрема радіопередачами „Голосу Америки", „Радіо Свобода" і „Вільна Европа", яких масово слухає населення в Польщі. Ці передачі Урбан назвав „ще одним брудним ділом західньої пропаганди" проти „країн соціялізму".

Знову ж таки наслідуючи своїх совєтських „покровителів", польський уряд відкинув запропоновану ЗСА допомогу для населення, загроженого нуклеарною радіяцією.

Країни ЕЕС припиняють імпорт товарів з СССР і Східньої Европи

Рим. — Група спеціялістів з різних західньоевропейських країн, яка діє з рамени країн членів Европейської економічної спільноти, погодилася на драстичне обмеження імпорту товарів з СССР і східньоевропейських країн, сателітів Москви, зокрема свіжої ярини, овочів, молока, худоби живої і м'яса та багатьох інших, щоб таким способом захоронити хоч частинно населення Західньої Европи перед радіяцією.

Наради цієї групи й інших дослідницьких груп в рамках ЕЕС, розпочалися зараз таки після нуклеарної катастрофи в Чорнобилі в Україні. Згідно з договорами між поодинокими державами, рекомендації комісій мусить ратифікувати пленум, який складається з 12-ох членських держав Европейської економічної спільноти і тоді така постанова матиме силу закону на один місяць. Якщо вміжчасі ситуація не поправиться, а головно коли існуватиме радіяція на Сході, членські держави мають право продовжити реченець заборони.

Крім вже згаданих продуктів, спеціялісти рекомендують зупинити імпорт яєць, птиці, свіжої риби, кріликів, раків та багато інших продуктів, листу яких вже опублікували деякі західньоевропейські газети.

Заборона охоплює в першу чергу СССР, Польщу, Мадярщину, Чехо-Словаччину, Румунію, Болгарію і Югославію. В Західній Европі взагалі турбуються, що ситуація може тривати задовго і тоді треба буде приймати нову постанову про імпорт товарів із З'єднаних Стейтів Америки, африканських і азійських країн.

Заборона має також на меті зробити відповідний тиск на уряд СССР, щоб він відкрив усі таємниці нуклеарної катастрофи в Чорнобилі і детально поінформував держави, з якими він торгує, про фактичний стан нуклеарної радіоактивности на території СССР і сателітних країн, або допустив в Україну їхніх спеціялістів, які самі встановлять наскільки безпечними чи небезпечними є товари зі Сходу.

Дискусії на тему, які саме товари підлягають цілковитій забороні імпорту, ведуться далі в Римі і в Брюсселі, Бельгія. Існують, очевидно, трудноші також серед членських держав ЕЕС, які треба якнайскорше усунути для добра населення, тобто споживачів імпортованих товарів, — заявив речник тієї організації. В минулому, коли радіоактивність була в меншому відсотку, спеціялісти пропонували тільки докладно змивати овочі чи ярину, або їсти їх у вареній формі. Тепер більшість спеціялістів думають, що заборона

(Закінчення на стор. 3)

А. Щаранський прибув до Ню Йорку

Ню Йорк. — У четвер, 8-го травня, сюди прилетів з Ізраїля Анатолій Щаранський — борець за право жидів виїхати з Совєтського Союзу. А. Щаранський, якого совєтські власті обвинуватили в шпигунстві, відсидів у совєтських таборах і тюрмах дев'ять років.

Виступаючи на міжнародному летовищі імені Кеннеді перед репортерами, А. Щаранський сказав, що в Совєтському Союзі лишилися сотні тисяч жидів, які мріють виїхати з країни. Він звернувся до Уряду З'єднаних Стейтів Америки з просьбою продовжувати тиск на уряд Совєтського Союзу. „Без такого тиску совєтські жиди не мають ніяких шансів на виїзд", — сказав Щаранський.

В неділю, 11-го травня, Щаранський візьме участь у демонстрації на захист совєтських жидів.

В З'єднаних Стейтах Америки Анатолій Щаранський пробуде десять днів. Вважають, що його прийме в Білому Домі президент Роналд Реґен.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

День Матері оповитий горем України

Кожного року в травні святкуємо День Матері. Приносимо нашим матерям різні подарунки, букети квітів, слова подяки, усмішку, а тим матерям, що вже відійшли від нас, кладемо на гроби китиці квітів, згадуємо їх із почуванням любови і пошани та приносимо за них перед престол Всевишнього свої молитви.

Звичай вшановувати матерів у другу неділю травня привезли ми на американський континент ще ,,здому"; прийшов він в Европу з Америки, впроваджений тут ухвалою Конґресу 8-го травня 1914 року. Від того часу всі американські громадями, включно сьогодні з нами, обходять традиційно, з року в рік цей звичай. День цей — великий у кожній родині, великий він і для наших матерів — радістю своєю, теплом, пошаною та любов'ю — почуваннями якими обдаровуємо наших матерів, віддаючи їм усе те, що вони від самого нашого народження передавали нам роками.

Звичай цей закріпився по всьому вільному світі, але у Совєтському Союзі його не прийняли — його ж не треба, він ,,буржуазний предразсудок". Мовляв, ,,давайте святкувати по-своєму по-соцреалістичному, відзначуймо 8-го березня ,,День Жінки!" Та й немає де правди діти, святкують там цей День Жінки справді по-своєму, бо крім китиць квітів, що їм вручають у цей день, увесь рік жінкам доводиться працювати від раннього ранку до пізнього вечора — при будовах доріг, домів, замітанні вулиць, та, щонайважливіше, у цих матерів немає отого найдорогоціннішого — крихітки часу для своїх дітей. Адже після праці їм треба забирати дітей з дитячих ясел ок чи садочка, а відтак в отому ,,раю" існує дивна традиційна уже ,,повинність відстоювати в черзі за ,,хлібом насушним", а опісля ще й прибрати якось до ладу кімнати і приготовити будь-що на вечерю. А тоді втомленій жінці — пора на відпочинок — і для дітей часу не вистачає.

А сьогодні, коли в цей урочистий і радісний для всіх матерів день, ми, як щорічно, хотіли б передати матерям в Україні наші їм побажання і висловити наш подив і пошану за їхні неймовірні зусилля у вихованні української дитини — мовкнемо в обличчі злощасного нуклеарного випадку — неймовірної трагедії українського народу. І тоді на думку приходять оті матері, які хоч і пережили цю жахливу нуклеарну катастрофу та ледве чи зможуть вони знову поглянути на своїх дітей із радістю і спокоєм. Дивлячися бо на них, перед отими матерями завжди буде примара непевности: а що коли їхні діти, сьогодні ще ніби веселі і здорові, поражені радіяцією і носять у собі зародок смерти? А що як і вони самі — матері — того навіть не відаючи, приречені уже на різні смертельні недуги?

У цьогорічний День Матері, вітаючи на американському континенті наших матерів із їхнім святом, ми, однак, не сміємо і не можемо забути наших братів і сестер в Україні. Правда, багато в цій ситуації вдіяти не можемо, бож поза заборолo залізної завіси проникнути важко. Проте деякі можливості існують: ми можемо піти за Заявами Митрополитів Української Католицької і Православної Церков, включившись у збірки по місцевих парафіях і молитви за наших потерпілих ув Україні, ми можемо піти за Закликами УНСоюзу, УАКРади і СКВУ, приєднуючись до будь-якої допомогової акції через Червоний Хрест, ми можемо, йдучи за Закликом СУА, висилати телеграми до американських сенаторів і конґресменів, щоб вони вистаралися дозвіл на посилки в Україну, — догогою цією несучи допомогу потерпілому українському народові, а в цьому й українським матерям і їхнім дітям. Отже: коли перед нами відкривається найменша можливість допомоги — будьмо готові її використати, повторюючи сьогодні в День Матері за нашим геніяльним Шевченком його завітну мрію: ,,Нехай мати усміхнеться, українська мати".

Вірмо, що в цей жорстокий і трагічний час для України, збудуться слова нашого великого Поета, який, боготворячи українську матір, підносив її на найвищий п'едесталь.

В КОЛЬОМБО, СРІ ЛЯНКА, вибухла потужної сили бомба в будинку телеграфічної агенції, у висліді чого згинуло 11 осіб, 115 були поранені, з того 20 дуже серйозно. Покищо жадна з терористичних організацій не призналась до цього атентату.

Величне слово ,,мати" означає для всіх нас найкращу в світі особу, яка не зникає з наших очей ніколи й завжди та повсякчасно залишається для нас особою найближчою і наймилішою. ,,Мама", коротеньке слово дитячої мови, є водночас величне й найкраще слово, як сказав Шевченко, великий знавець жіночої душі. Слово ,,мама" містить у собі стільки глибокого змісту, що зайняло одне з перших почесних місць у мовах усіх культурних народів.

Образ матері є найпопулярнішим мотивом у таких ділянках культури, як образотворче мистецтво, скульптура, музика, поезія. Шевченко створив ідеальні й найбільш зворушливі образи української матері. Інші поети і письменники також багато уваги присвятили жінці-матері. Історія нашого народу дала багато українських жінок, що ними міг би пишатися кожний культурний нарід світу. Серед них є талановиті письменниці Ганна Барвінок, Олена Пчілка, Марко Вовчок, Ольга Кобилянська й гордість України — Леся Українка, що написала твори всесвітньої вартости. У творах сучасних молодих поетів і мистців України образ рідної матері поєднується з образом батьківщини. Чудовим висловом цього можуть бути вірші Василя Симоненка, такі, як його ,,Лебеді Материнства", де він свою любов до України підкреслює ствердженням: ,,Можна все в світі вибирати, сину, вибирати не можна тільки Батьківщину". У другому своєму вірші Симоненко, визначаючи Україну як свою молитву, свою розпуку вікову, змагається за святе синівське право з матір'ю побути на самоті.

Іван Боднарук

МАТЕРИНСЬКЕ СЕРЦЕ

В кімнаті гасне лямпочка червона,
В останніх блисках миготить ікона:
Христос на дереві розп'ятий,
А під хрестом Його страдальна Мати...

А тут, над ліжком, в рямках золотих,
Моя дитина, дорогий мій син...
Його нема, та є велична ціль...
Я поборола біль...

(Уляна Кравченко — ,,Мати")

Щороку в травні, коли ціла природа відживає та будиться із сну до нового життя, весь культурний світ відзначає День Матері. Український народ у цьому місяці віддає пошану не тільки Божій Матері, але також і нашій скорбній матері-українці. Пошана до матері в родині була в Україні міцно закріплена та стала одним із виховних етичних чинників, які знайшли відблиск у народній творчості й літературі. Українці на чужині продовжують ці традиції. День Матері вшановують організації і школа; відзначує його й українська родина.

Мати, що дає життя живій істоті, була колись оточена пошаною, яка в передісторичних, а потім у старинних часах, прийняла форму культу. Був культ матері-землі, або матері-родительки, чи матері-хоронительки домашнього вогнища, осередку й символу духового життя роду.

Свято Матері має на меті прилюдно вшанувати матір, виховницю молодого покоління, і скласти їй подяку від дітей і цілого народу. Це свято започаткувала в 1910 році американка Анна Джарвис, яка гаряче любила свою матір. А затвердив це Американський Конгрес у 1914 році. Згодом цей гарний звичай прийнявся в цілому світі.

Мати організує житло вогнище — осередок почувань та думок своєї дитини. Творить у ній підставу характеру. Завдяки матері в дитині родиться свідомість, що вона є люблена й придатна в родині. Шевченко боготворив жінку-матір і прославляв у своїх творах. У поетичній спадщині Шевченка визначне місце мають твори про долю жінки-матері. Цею темою почав Шевченко свій літературний шлях і вона, ця тема, виступає часто в його пізніших творах. Він заповів, що ,,хто матір забуває, того Бог карає..." З великою релігійністю ставився до матері Василь Симоненко, який віддав матері стільки уваги, як ніхто інший після Шевченка. Мати виступає у багатьох віршах Симоненка. У вірші ,,Одинока мати" поет називає матір Мадонною свого часу.

Материнська любов може творити чуда. Українська мати, що віками серед невідрадних обставин у неволі зберігала українську душу молодого покоління, мусить з болем дивитися, як тут її діти серед добробуту виростають зовсім інші, вони втрачають українську душу. А кожна мати є кузьнею і різьбаркою душі своєї дитини, не зважаючи на обставини й соціяльне становище. Багато людей пізнаємо в житті, багато подій зарисовуються в нашій пам'яті, багато гарних і прикрих хвилин переживаємо. Всі вони скоріше чи пізніше забуваються, але гарні хвилини нашого дитинства й материнської любови ніколи не забудуться. Писав І. Франко: ,,Тисячі речей у житті забудете, а тих таких хвилин, коли вам люба мама оповідала байки, не забудете до смерти!" Народня мудрість навчає, що материнська любов має таку силу, що ,,з дна моря витягає", а материнська молитва залізо і ґрати ламає. Мати — це найшляхетніше поняття на землі. Мати приводить нас на світ, прищеплює нам чесноти, гартує нашу силу, плекає наші таланти.

Не тільки гарних слів або китиць квітів чи побажань і подарунків потребують наші матері в їхній день. Вони потребують нашої любови, допомоги та вирозуміння.

У День Матері мають діти добру нагоду призадуматися, що означає слово ,,мама" й чим вона для них та якими вони для неї. Вона побачить, що мати є завжди доброю матір'ю, але чи завжди діти є добрими дітьми? День Матері — це нагода дати відповідь на це питання. Хай же святкування її дня буде виявом сердечної любови, правдивої пошани та глибокої вдячности за те все, що ми отримали від неї, чого ніхто з нас перелічити не в силі!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про матерів в Україні

Коли в неділю, 11-го травня, ми у вільному світі будемо відзначати День Матері, здається, не одній із нас поміж пелюстками весняних квітів, які принесуть наші діти, будуть ввижатися перелякані очі матерів в Україні.

Та ж не минуло ще навіть два тижні від жахливої нуклеарної катастрофи що навістила нашу рідну землю і ще ніхто не знає її ширини. Скільки вісток, припущень, здогадів принесли ці останні дні — і скільки невідомого ще лиха.

Цілий світ заговорив про це нещастя і цілий світ заговорив про нашу Україну. Нагло усі чужинецькі засоби інформації: радіо, телевізійні станції, преса цілого вільного світу, усі відкрили Україну і навчилися відрізняти її від Росії. А ми тут, у вільному світі грілися у тому несподіваному розголосі, раділи, що вкінці не треба кожному чужинцеві роз'яснювати, хто ми і де наша батьківщина. Але одночасно із цією радістю ми ще раз усвідомили собі нашу дивну долю: якими важкими і якими трагічними подіями ми завжди мусимо здобувати в історії своє місце! Мимоволі пересуваються перед нами всі ці події нашого минулого: Великий голод, війни, пацифікації, в'язниці, концтабори, присуди смерти і десятки, десятки інших трагічних подій, які давали знати світові про Україну і український нарід.

А тепер прийшов Чорнобиль біля Києва — серця України в одній із найбільших куклеарних катастроф.

І ставимо собі питання: скільки ще прийдеться нашому народові пережити? Коли вкінці Господь скаже: вже досить? Цього ніхто з нас не може знати. Але знаємо одне, що у кожній із цих минулих сумних подій нашої історії, як і в цій теперішній, найбільше терплять ті, які найменше на це заслужили, українські матері.

Чи ж вони не висилали своїх синів на боротьбу за батьківщину?

Чи ж не віддавали останній кусок хліба дітям у роках голоду?

Чи ж не вистоювали вони і не вистоюють довгі години під тюрмами?

Чи ж не тікали вони з рідної землі, щоб лише врятувати дітей від смерти?

А як сьогодні українські матері з Чорнобиля, Прип'яті, Києва з цілої нашої землі зустрічають це невідоме, жахливе нещастя, про яке вони може пізніше дізналися як ми тут в Америці? Як боротися їм із силою нуклеарного вибуху, наслідки якого нікому ще незнані? Куди їм тікати, щоб охоронити дітей своїх перед таємною недугою? Чим їм прийдеться їх годувати, коли український чорнозем стане безплідним? А може вони і далі несвідомі небезпеки, що зависла над ними, бо так пильно закривають її провідники совєтської режимної машини.

Але немає сумніву, що перед українськими матерями і їхніми родинами стоїть велика небезпека ще досі незбагненої людським розумом сили, що може знищити усе, що на її дорозі і ми добре того свідомі.

Тому, коли у це наше свято матерів прийдуть до нас діти, щоб скласти нам побажання, тим разом, чимскоріше заховаймо нашу радість на дні серця і відступім у тінь, залишаючи в цей день наше почесне місце сотням незнаних нам матерів в Україні.

У них бо тепер не може бути у серцях радости, а тільки страх чи не навістить їхні родини за день, за місяць, за рік жахлива недуга і не забере їм їхніх найдорожчих, їхніх дітей.

Віддаймо їм сьогодні призначену нам шану, призначену нам любов.

О—КА

Василь Ящун

Українська Мати

В обняттях любови й снажного тремтіння
Підносить до неба задумливі очі
І долі благає для доні і сина
Удень, до схід сонця, у темині ночі.

Наруга ворожа над рідним народом
На мирній землі його, слізній кривавій,
По всій розлилась її ніжній істоті
І лезами серце поранене крає.

Прощає вона свого сина в дорогу,
Туди, де палає воєнна заграва,
Де віра у силу розквітлої мрії
Росте й воскрешає і волю, і славу.

Під неба покровом, незламна душею,
Твердиня традицій і світло пенатів
Сіяє відвічно в народних скрижалях, —
Дочка України, заслужена мати.

Іван Липа

МАТИ

(Притча)

На скелі сиділа згорблена молода мати, втопивши погляд униз, в глибоке провалля, в темряву.

Вітер рвав її волосся, сонце сушило вуста, та вона того не почувала.

Туга велика відбилась у неї на виду.

Вона стисла груди руками, щоб утишити бурхливі удари турботнього серця.

Іноді здрігалась і аж корчилася з болю.

Так сиділа мати на скелі, втопивши очі в провалля, а біля неї бавилася дитина, весело щебетала, сіпала її за одіж, топталась по сукні, по ногах.

Мати того не помічала...

Аж ось уся постать її виріснялась, ніби ствердла, змінила, лице набрало суворо-енергійного вигляду, вона пильно поглянула на усміхнену дитину.

Пестила її, тулила до серця, а від зворушення то блідла, то чорніла, і піт холодний виступив у неї на чолі.

Дитина щось лебеділа, дзвінко сміялась; вислизла з обіймів і топталась по сукні по ногах...

Раптом мати вхопила дитину у свої міцні руки, підняла її над головою, заплющила очі і... з усіх сил шпурнула свою єдину в темне провалля.

Потім сиділа струнко, затуливши долонями очі, прислухалася...

Я чув:

Загуло в глибокому проваллі, а за тим усе стихло...

І мені здавалося, що тиша ця стояла довгі століття і що стоятиме до віку.

Але ні! Розлягся з провалля болізний скрик, потому розпачливо-жахливий плач.

Мати скинула вгору руки і лице її просяло надією і сподіваннями.

Вона прислухалася.

Дитина поплакала і замовкла.

Ось стало чутко, як вона починає дряпатися з провалля, лізучи вгору...

Я дійшов до матері і спитав:

— Нащо ти кинула дитину в провалля?

Твердим голосом одповідала:

— Моя дитина... вона найдорожча мені за життя. Вона ніжна, чула, ласкава, добросердечна а між тим навкруги світ такий зрадливий, і жорстокий... Я бачу, я знаю, що вона погине в цьому життьовому вирі, коли буде пеститись тут, біля мене. Я шпурнула в безодню свою дитину від невимовної любови до неї... І коли у неї не вистане сил і енергії звідти вилізти, коли вона там, у проваллі, загине, то й я умру, сидячи тут на голій скелі... Я умру, але ж я не пособлятиму їй звідтти вилазити. Тут сидітиму і ждатиму. А коли вона видряпається, то вже не буде так безпечно гратися над проваллям, так весело сміятися. Стане тверда духом, міцна волею, а тоді я буду певна, що дитина моя вже не загине в цьому жорстокому світі, а все переможе...

Мати знову закрила очі долонями і прислухалася.

Я чув:

Дитина шпарко дряпалась своїми маленькими ручками, човгала ніжками по проваллі, вилазючи звідти... Підіймалась усе вище лізучи з темряви до світла, до вільного життя...

Мати сиділа непорушно, як камяна, затуливши очі долонями і прислухалася...

МІНІСТЕР ОБОРОНИ в ізраїльському уряді Їцак Рабін заявив кореспондентам, що існують докази заанґажування Сирії в терористичних актах звернених не тільки проти Ізраїля, але також ЗСА та інших західних держав. Він звернув увагу кореспондентів, що терорист, який за допомогою своєї нареченої ірляндки намагався перенести бомбу на ізраїльський пасажирський літак в Лондоні, діяв з доручення Сирії.

ДЕРЖАВНИЙ ПРОКУРАТОР у Загребі, столиці Хорватії, вимагає кари смерти на процесі проти Андреї Артуковіча, виданого в руки комуністів за його воєнну діяльність під час окупації гітлерівськими військами Юґославії. А. Артуковіч в роках 1941-45 був міністром юстиції і внутрішніх справ в уряді Хорватії. 86-річного і хворого Артуковіча дуже часто вносять на залю суду на носилках і він майже не реагує на хід процесу.

Василь Маркусь

УКРАЇНЦІ НА П'ЯТОМУ КОНТИНЕНТІ

(ВРАЖЕННЯ І СПОСТЕРЕЖЕННЯ)

Активним священиком в Австралії є о. митрат Іван Шевців у Сиднеї, де збудовано також гарний стильовий собор св. Андрея. Тут і в кількох інших церквах розмальовував ікони маестро М. Левицький з Канади, якого мав я приємність зустрічати з нагоди цієї поїздки. Між іншим, в Сиднеї розпочато будову будинку для літніх людей при церкві.

Крім цього, багато допомагають в релігійній і виховній праці монахині Сестри Василіянки, що перебувають у трьох осередках (разом 11 сестер); саме тепер розпочато в Мельборні будову манастиря. В австралійській єпархії назагал, відчувається потреба кількох додаткових священиків, особливо молодшого віку.

У цілому, українське католицьке церковне життя в Австралії зорганізовано гарно. При всіх церквах діють церковні братства й сестрицтва, а миряни, як рідко де інде (хіба у православних), співдіють з єпископом і священиками в адмініструванні й організації церковного життя (будівельні комітети, збирачі фондів тощо). Існує кілька так званих братських шкіл, хори, церковні залі тощо. Ціла єпархія зараховує себе до патріярхальної системи. Тут поминають і поминали голову Української Католицької Церкви, як Патріярха, і тут нема потреби на окремі патріярхальні товариства. Об'єднання Українських Католицьких Організацій Австралії належить до Українського Патріярхального Світового Об'єднання і його всіляко підтримує.

Я мав можливість бути на різних мирянських зборах у чотирьох осередках і відчув близькість між духовенством і мирянами та новий справді пособоровий дух у цих церковних громадах.

Культурне життя

Культурні зусилля і досягнення українців Австралії гідні уваги. Майже немає ділянки духовної культури, у якій не виявилась би активність цієї, інакше, малочисельної і географічно розпорошеної спільноти.

Українське шкільництво діє по всім осередкам, де є хоч невелика група дітей і молоді у шкільному віці. Школи існують, як загальні, прицерковні (у випадку деяких католицьких парафії — ,,братські") чи при окремих організаціях. В один час діяли 52 школи з-понад 100 учителями та з 2,000-ма дітей. У 1970 роках це число значно зменшилося, але останнім часом знову ситуація покращала. Всі школи об'єднані в шкільних радах, що існують у стейтах, всі разом у Центральній Шкільній Раді. Українське шкільництво в Австралії працює за власними опрацьованими програмами, користується деякими підручниками, виданими в Північній Америці, але також видано низку власних підручників, головно з української мови, які набули поширення і в інших країнах (наприклад, читанки Марії Дейко). Організатори шкільництва подбали і про педагогічний нарибок у т.зв. педагогічних курсах. У ряді шкіл вчать вже народжені в Австралії випускники тих же шкіл. Українська мова визнається в австралійських середньо-і високошкільних програмах, як ,,матрикульований" предмет. Школи, хоч у більшості у власних будинках, отримують деяку фінансову допомогу від держави, завдяки т.зв. політиці багатокультурности. Те саме стосується радіомовлення і телебачення. Для українського радіомовлення відведено місце пропорційно до числа українців серед інших етнічних груп і державою покриваються видатки цих програм. Менше українських програм в телевізійних станціях знову через малу кількість українських глядачів.

Число музичних і танцювальних одиниць-ансамблів серед українців доволі велике. Є низка добрих церковних і загальних хорів, серед них деякі репрезентативні (наприклад, хор ,,Чайка" в Мельборні, що разом з танцювальною групою ,,Веселка" зі Сиднею, провів успішне турне восени 1985 року в Північній Америці). Є театральні гуртки, ансамблі і школи бандуристів, які стали популярними зокрема останнім часом. Український Культурний Осередок в Мельборні, що відбувся у Мельборні в грудні 1985 року, з нагоди з'їзду українців Австралії, зібрав 19 мистецько-вокальних одиниць із близько 500 виконавцями.

Письменники, зорганізовані в окремій спілці і видають свої неперіодичні альманахи. Серед них найдіяльніший та продуктивний педагог і громадський діяч Дмитро Нитченко. Діє від початку 1950-их років Наукове Товариство ім. Шевченка, що об'єднує людей причасних до українськознавчої науки, але також і з точних та природознавчих наук. Тепер головою НТШ в Австралії є ветеринарний дослідник д-р Роман Микитович.

Не надто розвинена українська преса. Продовжують появлятися дві газети — тижневик ,,Церква і життя" в Мельборні та двотижневик ,,Вільна думка" в Сиднеї. Припинили існування дві інші газети — ,,Українець в Австралії" та ,,Єдність". Рідше і неперіодично появляються, Інформативний Листок Союзу Українських Організацій в Австралії, літературно-художній журнал ,,Український екран", православні ,,Епархіяльні вісті" та інші.

Пресово-видавничою новинкою в українській Австралії є найновіші появи англійською мовою. В 1984 році почав появлятися квартальник ,,Ukrainian Issues", що його видає Товариство українських ґрадуантів (осіб з академічною освітою), котре існує вже в кількох стейтах. Ініціяторами є, назагал, молоді амбітні люди випускники австралійських високих шкіл, які по-своєму намагаються представити українську проблематику в дещо більш сприйнятливому для чужинців дусі, аніж це робила попередня ґенерація. Об'єктивна настанова до українських питань і порушування головно підсовєтських тем, хоч критично і з погляду самостійницької програми, викликує іноді застереження декого із старших. Серед ентузіястів і авторів цієї публікації слід відмітити Д. Федевич, В. Хамулу, М. Павлишина і Ю. Хом'яка.

(Продовження буде)

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ФОНД СТУДІЇ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ

ЛИСТА Ч. 3

З. Нижанківський, Вашінгтон ДК лишив у спадку; — 1,000 дол.

Й. і С. Ліщинські, Ню Йорк; — 300 дол.

Український Братський Союз, Скрентон, Па.; — 250 дол.

По 200 дол.: Ф. Олійник, Коннектикат; Українська Православна Федеральна Кредитівка, Ню Йорк; Самопоміч Кредитівка, Джерзі Сиrі.

По 100 дол.: АРКА Крамниця, Ню Йорк; Л. Васнянин; Ільницький, Ню Йорк; З. Каратницький, Ню Йорк; Р. Мороз, Ню Йорк; В. Одайники, Ню Йорк; О. і Я. Пастернаки, Ню Йорк; О. Порайко, Каліфорнія; СУА Відділ 47, Рочестер; Самопоміч Кредитівка, Філядельфія; Українська Кредітівка, Рочестер; Федеральна Кредитова Кооператива СУМА Йонкерс; П. Шкафаровський, Йонкерс; Пп. Шугани, Ню Джерзі.

В. і Л. Лисняки, Ню Йорк; — 60 дол.

По 50 дол.: АЛТОН Компанія, Рочестер; Ю. Білецька, Огайо; О. і Р. Гаєцькі; В. Ґураль, Ню Джерзі; О. Дармохвал, Ню Джерзі; П. Демус, Ілліной; І. Джус, Ню Джерзі; С. Заплатинські, Ню Йорк; В. Залуський, Ню Йорк; Б. і М. Поритки, Ню Йорк; Пп. Прохоренки, Ню Джерзі; Я. Рожанковський, Ню Джерзі; Соробей, Ню Йорк; М. і С. Хемич, Ню Йорк; Пані Хомут, Ню Йорк; Б. Цимбалістий, Ню Джерзі; Т. і І., Черзінські, Ню Йорк; Н. і В. Шуст, Коннектикат; М. Шміґель, Ню Йорк.

По 40 дол.: Пані Менцінська, Ню Йорк; Х. Ференцевич, Ню Джерзі.

По 30 дол.: В. і Я. Бачинські, Ню Йорк; В. Мерещак, Фльорида.

По 25 дол.: Л. Гайда, Массачусетс; М. Гайда, Массачусетс; Е. Гойдиш, Ню Йорк; Дж. Вебстер і М. Гул, Ню Йорк; В. Квас, Ню Йорк; Б. Кекіш, Ню Йорк; Кизик, Ню Йорк; Н. Кліш, Філядельфія; І. Ковальчик, Ню Йорк; Б. і С. Кульчицькі, Ню Джерзі; Кредитівка Дітройту, Ворен, Миш.; В. Мацелюх, Коннектикат; О. Микитин, Ню Джерзі; Р. Мицик, Ню Йорк; М. Р. Мотиль, Ню Йорк; о. Л. Мудрий, Коннектикат; О. Мусаковські, Ню Джерзі; М. Погребінська, Ню Йорк; О. Пясецький, Ню Йорк; Л. Савойка, Ню Йорк; Саноцька, Ню Йорк; Б. Середа, Ню Йорк; СУА Відділ 32 Ірвінгтон, Н.Дж.; Р. Сьокало, Ню Джерзі; Л. і О. Стеткевичі, Коннектикат; А. Тиха, Ню Йорк; М. і Л. Фурди, Ню Йорк; Футала, Ню Йорк; О. Хомут, Ню Йорк; М. і С. Ценки, Пенсильванія; Ю. Швіртнянська, Ню Йорк; Ю. Юрчишин, Массачусец.

По 20 дол.: О. і У. Балабани, Ню Йорк; А. і К. Буки, Ню Йорк; Ю. і І. Волошини, Вірджінія; Л. Воргіс, Вашінґтон; Б. Гайдучок, Ню Джерзі; Ю. Головацький, Фльорида; Долінські, Ню Джерзі; Л. і М. Дума, Ню Йорк; М. і С. Рудики, Ню Йорк; Л. Семущак, Ню Йорк; СУМА Кредитівка, Йонкерс; Д. Ткачук, Песнильванія; М. Холевчак; Я. Червоняк, Ню Йорк; В. Юрченко, Ню Йорк.

По 15 дол.: М. О. Бачинська, Ню Джерзі; Я. Бойчук, Ню Джерзі; О. Колодій, Ню Джерзі; І. Краверчук, Ню Джерзі; Л. Мусевич, Ню Джерзі; П. і І. Твердохліби, Ню Йорк; О. і Л. Щурі, Ню Йорк; П. і Е. Янкощуки, Ню Йорк.

По 10 дол.: В. Бачинська, Массачусец; С. Бішко, Ню Йорк; П. Брожина, Ню Йорк; Л. Боровз, Ню Йорк; Л. Драшевська, Ню Йорк; Желехівські, Пенсильванія; А. і О. Іваськів, Ню Джерзі; С. Лазовський, Ню Джерзі; П. Лещишин, Ню Йорк; Лисенко, Массачусец; І. Лисинецька, Ню Джерзі; С. і Г. Максимюки, Меріленд; І. Мачай, Ню Йорк; О. Михалюк, Пенсильванія; А. Пінко, Ню Йорк; М. Хромовська, Ню Йорк; В. і Д. Чираш, Ню Джерзі; С. Чорнодольська, Ню Йорк; Р. Шутер, Ню Йорк; М. Юрчук, Ню Йорк; О. Яворський, Ню Джерзі; В. Яремішин, Ню Йорк.

По 5 дол.: Одна Родина, Мейплвуд, Н.Дж.; Одна Родина, Гартфорд, Коннектикат; Л. Хома, Ню Йорк.

Щира подяка усім громадянам, що дальше пам'ятають про потреби Студії Мистецького Слова. Просимо жертви далі висилати на адресу: Self-Reliance Ukrainian Stage Ensemble Fund, Account No. 11571, 40 Self-Reliance (N.Y.) Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

Якщо когось пропущено, просимо подати інформацію телефонічно або листовно на адресу: Марти Кічоровської-Кебало, голови Адгок Комітету Приятелів Студії Мистецького Слова (телефон: (718) 291-4166, 143-20 84th Ave., Briarwood, N.Y. 11435).

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗСА постановив, що противники застосування смертної кари можуть не брати участи в складі лави присяжних у справах, де може бути винесена смертна кара. Це рішення Верховного суду дасть змогу припинити тяганину, яка виникала в судах багатьох стейтів при розгляді справ, на яких міг бути винесений смертний присуд. Суддя Вілліям Ренквіст вважає, що рішення Верховного Суду ні в якій мірі не порушує конституційних прав обвинувачених на справедливе вирішення їх справи.

У світлу пам'ять д-ра Т. Чайківського

Св. п. д-р Т. Чайківський

Ділимося з товаришами медичних студій у Львові та Ерлянґені, що 3-го березня ц.р. в Денвіллі, Ілл. відійшов у вічність наш незабутній колега „Федько" або „Досько" Чайківський.

Бл. п. д-р Теодор Чайківський народився 15-го березня 1919 року в селі Кейданів, Бучацького повіту, в сім'ї Кирила і Анастазії Чайківських. Крім нього, був ще брат Іван та сестра Марія, які тепер проживають в Україні.

Середню освіту здобув він в українській гімназії оо. Василіян у Бучачі, а медичні студії розпочав у 1942 році у Львові. Тут був Федько дуже популярний серед медиків. Мешкав він в українському студентському гуртожитку, де запізнався і заприязнився зі Славком Шереметою, теперішнім лікарем на пенсії в Клівленді. З д-ром Шереметою лучило його кавалерство та взаємна приязнь і поміч у часі студій, а потім товариські відвідини та листування на еміґрації.

Після закінчення чотирьох семестрів медичних студій у Львові, в 1944 році опинився Дусько в Берліні, де працював у фабриці аж до капітуляції Німеччини. Тоді переїхав він до Баварії та почав продовжувати свої студії в Ерлянґені на медичному факультеті.

Тут запізнав він, а опісля в 1949 році одружився з лікаркою Рут Бальке. В 1951 році народився в них єдиний син, якому дали ім'я по дідові Кирило.

Свої медичні студії закінчив Федько докторатом в 1950 році, а його докторська праця була з психіятрії: „Рівень алькоголю і поведінка". Після цього д-р Т. Чайківський почав працювати лікарем при американській армії в Баєрсдорфі, біля Ерлянґену.

Після тяжких трудів та при помочі приятелів — д-ра Шеремети та д-ра Скрипуха — приїхав він з родиною у 1955 році до Канади і проживав спершу в Брентфорді, Лондоні, Сарнії (всі міста в провінції Онтаріо), а потім переїхав до Вінніпеґу, Ман., де відбув шпитальну практику.

В жовтні 1957 році перенісся д-р Чайківський до ЗСА та почав працювати лікарем-хірургом у Веблені, Південна Дакота. Тут одержав він лікарський дозвіл та працював з дружиною д-р Рут як знаний і шанований лікар 12 років. У грудні 1969 року д-р Чайківський переїхав з родиною до Денвел, Іллиной, де обоє ще 16 років працювали у ветеранському шпиталі. Д-р Чайківський працював у ділянці фізичної регабілітації та належав до Американської Медичної Асоціяції (АМА), Т-ва Лікарів Американської Армії (ВіЕй), як теж до Українського Лікраського Т-ва Північної Америки.

В 1981 році відвідав д-р Чайківський своїх рідних в Україні та був на весіллі дочки д-ра Шеремети — д-р Таїси з д-ром Андрієм Броварем (обоє лікарі-дентисти в Чикаго).

Під час лікарської практики д-р Чайківський перейшов атаку серця, а в 1985 році занедужав на рака кости. Тоді теж перейшов він на пенсію. Після сімох місяців тяжкої недуги помер 3-го березня ц.р., залишивши в смутку дружину і сина, родину в Україні та товаришів, приятелів в ЗСА і Канаді.

Похоронні українські відправи провів о. монс. Леськів. Тіло його поховано на цвинтарі Веллі Овкс Меморіял Парк, Вестлейк Віллендж, Каліфорнія, біля Лос Анджелесу. Недалеко цієї місцевости проживає його син, адвокат, і сюди в цю околицю переноситься його дружина д-р Рут.

І так відійшов від нас ще один незабутній товариш зі студій д-р Теодор Чайківський.

Д-р Павло Пундій

Країни...

(Закінчення зі стор. 1)

імпорту є єдиним, хоч дуже драстичним заходом.

Згідно з опінією Едварда Лессарда з крайової лябораторії Брукгейвен в Ню Йорку, деякі посіви, наприклад, пшениця, можуть втягати певну кількість радіяції, але натомість капуста і твердолиста ярина є відпорна на радіяцію.

Деякі югославські особи заявили, що їхню країну було поставлено на список заборони з політичних причин. Східня Німеччина не підлягає заборені з огляду на її віддаленість від східніх кордонів СССР. За принцип було взято рекомендацію, щоб включити до заборонених країн усі держави в радіюсі 1,000 кілометрів від Чорнобиля. Деякі спеціялісти кажуть, що зливний дощ і весняні бурі збільшили можливість затроєння радіяцією землі і всього, що на ній росте і це може стати дуже серйозною проблемою в кожному разі більшою, як цього спідівалися дослідники.

У ЗВІДОМЛЕННІ Уряду З'єднаних Стейтів Америки з приводу „резигнації" лідера афганського режиму Бабрака Кармаля сказано, що його усунення практично не відіграє ніякої ролі до того часу, поки з країни не будуть виведені совєтські окупаційні війська. „Ті, хто здійснює політику в Афганістані, відіграють для країни значно меншу ролю, ніж присутність там 120,000 совєтських вояків", говориться у звідомленні.

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК Швеція завважила в себе підвищений рівень радіоактивности, американський сателіт зробив прецизні фотознімки з Чорнобиля в Україні і після перегляду, Державний департамент повідомив про це всі американські амбасади в світі про можливість нуклеарної експльозії в СССР і збільшення радіяції. Крім того Інформаційна федеральна агенція ЗСА розіслала перестороги усім заприязненим із ЗСА країнам.

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого Чоловіка, Батька і Дідуся
бл. п. СТЕПАНА РОМАНИШИНА
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА
у вівторок, 13-го травня 1986 р. в церкві Різдва Пресвятої Богородиці в Ню Бранзвику, Н. Дж. о год. 7-ій веч.

В суботу, 17-го травня відбудеться
ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., о год. 12-ій дня.

Горем прибиті:
дружина — АННА
сини — СЕРГІЙ з родиною
ЯРОСЛАВ з родиною
ЄВГЕН з родиною
дочка — МАРІЯННА

В ці дні просимо Друзів і Знайомих згадати Його у своїх молитвах.

З волі Всевишнього упокоїлася в Бозі 26-го квітня 1986 р. на 85-му році життя
бл. п.
ТАТІЯНА БЛЕНДОНОГА (КОВАЛІВ)

ПОХОРОН відбувся 30-го квітня 1986 р. з церкви св. Миколая на цвинтар Мавнт Кальвари в Баффало, Н. Й.

Залишила в смутку:
доньку — АННУ з мужем ПЕТРОМ ПОЛІЩУКОМ синами ВОЛОДИМИРОМ І РОМАНОМ
сина — МИХАЙЛА з дружиною НАДЕЮ доньою ЗОРЯНОЮ з мужем РОБЕРТОМ ГАЙНС і внучкою ХРИСТИНОЮ сином д-р ПЕТРОМ
В Україні: невістку — МАРІЮ з донькою АННОЮ і мужем ЛЕВЧУК та внучкою ОКСАНОЮ сином інж. ДМИТРОМ
Ближчу і дальшу родину на Україні і ЗСА

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Родина просить про молитви за спокій Її душі.

КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ В ДІТРОЙТІ

ПОДАЄ ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА Й ОДНОЧАСНО ЗАПРОШУЄ ВШ. ДЕЛЕҐАТІВ, ГОСТЕЙ ТА УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО МЕТРОПОЛІЇ ДІТРОЙТУ НА НАСТУПНІ ІМПРЕЗИ, ЩО ВІДБУДУТЬСЯ В РАМКАХ 31-шої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАДОРНОГО СОЮЗУ

(25-го — 31-го ТРАВНЯ 1986 Р.)

В ГОТЕЛІ

HYATT REGENCY DEARBORN

НЕДІЛЯ, 25-го травня, год. 3:00 по пол. заля New York & Washington.

ВІДКРИТТЯ МИСТЕЦЬКОЇ І АРХІВНОЇ ВИСТАВОК. На мистецькій виставці будуть показані експонати пляльок-моделів зразків української народної та історичної ноші (збірка 81-го Відділу СУА), вишивка, різьба, кераміка та інші види української народної творчости.

Обидві виставки будуть відкриті кожного дня на протязі конвенційних нарад від год. 10:00 рано до 7:00 веч.

Образотворче мистецтво наших мистців-малярів, зокрема ЕК-а і Синів.

Архівна виставка, поруч загальних, включає рідкісні видання „Свободи" та УНСоюзу від 1894 року до наших днів.

Там також можна буде набувати сувеніри з 31-шої конвенції УНС.

НЕДІЛЯ, 25-го травня, год. 7:00 веч. заля Great Lakes Center.

ПРИВІТАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ. Вокально-мистецьку програму виконують: мішаний хор „Трембіта" під мист. кер. Андрія Стасіва; Христина Романа Липецька — меццо-сопрано; вокальний ансамбль „Волошки" з Ню Гейвен, Кон.; танцювальний ансамбль „Водограй" під мист. кер. Мотрі Макар-Федірко.

Квитки вступу 10 і 8 дол. у передпродажі в бюрах обидвох кредитівок „Самопоміч" і „Будучність", замовляти телефоном: Я. Базюк 584-0176, І. Козак 274-6329. В дні концерту при касі.

ЧЕТВЕР, 29-го травня, год. 11:00 рано — 4:00 по пол.

Ексурсії по Дітройті й околиці. Оглядини важливіших атракцій міста та українських надбань у ньому. Зголошення в реєстраційній кімнаті Bearcat & Stutz.

ЧЕТВЕР, 29-го травня, год. 7:00 веч. заля Great Lakes Center

КОНВЕНЦІЙНИЙ БЕНКЕТ з вокально-мистецькою частиною програми, яку виконають: Меланія Мартинів — меццо-сопрано у супроводі власної оркестри; Володимир Довганюк — гуморист.

Привітальне слово — Впреосвящ. Стефан Сулик, Митрополит УКЦеркви в ЗСА; головна промова — д-р Петро Саварин, Президент СКВУ.

Безпосередньо по бенкеті прослухання з відповідної апаратури з прозірками творів Дмитра Бортнянського у виконанні Ювілейного хору під мист. кер. Володимира Колесника.

Квитки в ціні 25 дол. від особи замовляти телефоном: Стефанія Федик 271-3544, Надія Денисенко 755-2749.

По докладніші інформації звертатися до голови Конвенційного Комітету Романа Татарського, тел.: (313) 756-8229.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що в четвер, 8-го травня 1986 р. в шпиталі св. Барнабаса відійшов у Вічність наш Найдорожчий Муж, Батько і Брат
бл. п.
ІГОР ВОЛОДИМИР ОЛЬШАНІВСЬКИЙ
проживши 56 літ

Голова організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні, громадський діяч, ветеран Корейської Війни.

ПАРАСТАС в неділю, 11-го травня 1986 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юньйон, Н. Дж., о год. 7:30 вечора.

ПОХОРОН в понеділок, 12-го травня 1986 р. з того ж пох. заведення до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. год. 9:30 рано, а відтак на цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
БОЖЕНА — дружина
УЛІТА, ДОРА, БОРИС — діти
НАТАЛІЯ ПАВЛИШИН — теща
РОКСОЛЯНА ҐЛІЦІНСЬКА з родиною — шваґерка
Ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Замість квітів на могилу Покійного проситься складати пожертви на організацію Американці в Обороні Людських Прав в Україні.

З великим жалем повідомляємо Рідню, Приятелів і Знайомих, що по тяжкій недузі — на удар серця, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, з волі Господньої відійшла від нас у Вічність у середу, 7-го травня 1986 р. наша Найдорожча і Улюблена Мама, Бабуня, Сестра і Кузинка
бл. п.
АННА з УГОРЧАКІВ ЮЩИШИН - ЗУБ

ПАНАХИДА відбудеться у неділю, 11-го травня 1986 року, о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Насевича, при 109 East Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН відбудеться у понеділок, 12-го травня 1986 р., о год. 9-ій ранку з церкви Благовіщення ПДМ на цвинтар ПДМарії у Факс Чейсі, Па.

Горем прибиті:
донька — АННА ЯРЕМА з чоловіком СТЕФАНОМ
син — МИРОСЛАВ ЮЩИШИН з дружиною ЛИНДОЮ
внуки — РОКСОЛЯНА, СТЕФЦЯ, МЕТІЮ й АНТОНІ
Ближча і дальша рідня в Америці, Англії й Україні.

Повідомляємо Рідних, Приятелів, Знайомих та Українську Громаду, що 30-го квітня 1986 р. відійшов від нас у Вічність у Гат Спрінґс, Арканзас
бл. п.
АНАТОЛІЙ БІЛОДЕД

Похорон і запечатання крипти відправив о. Григорій Подгурек, в суботу, 3-го травня 1986 р. на Українському Національному Пам'ятнику-Мавзолеї у Вашінґтоні, Д.К.

В глибокому смутку:
Хрещениця — МУЗА МУРОМЕТСЬ
Приятелі — БОРИС І САЛМЕ МУРОМЕТСЬ
ҐЕРТРУД ТАСКМАК і родина

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося болючою вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 6-го травня 1986 р. відійшов у Вічність на 63-му році життя після тяжкої недуги наш Найдорожчий Муж, Батько і Дідусь
бл. п.
ВАСИЛЬ ЯКОВІВ

ПАНАХИДА відбулася у четвер, 8-го травня 1986 р. у похоронному заведенні П. Яреми.

ПОХОРОН у п'ятницю, 9-го травня 1986 р., о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку, на цвинтар св. Духа в Гемнтонбурґу, Н. Й.

У глибокому смутку залишилися:
дружина — АННА
донька — МАРІЯ ПЕНДЖОЛА з донечкою ХРИСТЕЮ
син — МИКОЛА з дружиною ОРИСЕЮ та дітьми МИКОЛОЮ і СВІТЛАНОЮ
син — ЯРОСЛАВ з дружиною ОЛЕЮ та донькою ХРИСТЕЮ
син — РОМАН з дружиною НАТАЛКОЮ
Ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Гуцульський вечір

Гуцульське Товариство „Черемош" у Філядельфії рік у рік влаштовує імпрезу-бенефіс, призначуючи чистий дохід на розбудову Українського Освітньо-Культурного Центру.

Цьогорічний бенефіс п. з. „Гуцульський вечір" відбувся в суботу, 26-го квітня ц. р. в приміщенні УОК Центру у вщерть виповненій залі глядачами.

Уже перед привітом Д. Ткачука, голови Товариства, Я. Федорійчук грою-закликом на трембіті переніс нас у наші карпатські гори. Нам ввижалися яри, скелі, а під ними Довбуш із своїми опришками.

Проф. І. Лучечко розказав нам про життя-буття (читай коротання) гуцулів у Мармарощині і південній Буковині. Доповідь зміцнювали статистичні дані, оперті на етногемографічних джерелах чужих і наших авторів. Крім цього прозірки доповнили нам уявлення про згадані регіони. Зворушливого листа прочитав доповідач, що його він отримав від малолітньої гуцулочки з тамтих сторін.

У мистецькій частині тричі виступив танцювальний ансамбль „Черемош" під керівництвом Д. Сороханюка. Ансамблем адмініструє М. Луців; інструктором є Галина Стефурак-Караман, а за гуцульську ношу відповідає Є. Сороханюк.

У різних відступах програми „Черемош" на доброму мистецькому рівні виконав „Аркан", „Дівочу гуцулку", „Коломийку і т. зв. „Горішню гуцулку".

У виконанні поодиноких танків слідні рука і хист хореографа.

Добрим доповненням ансамблю є / мініятюрний склад гуцульських музикантів—скрипка Д. Сороханюк, цимбали Наталка Панчак (студентка), сопілка Н. Павлюк, бубон А. Стефурак. Під акомпаньямент цих музикантів виконувано всі танки „Черемошу".

Урізноманітненням програми був виступ Степана Магмета в ролі Гриця Зозулі з монологами ЕКА. Артист викликував раз за разом вибухи щирого сміху.

Прикрасою програми була Іванка Кононів. Її виступ мав усі ознаки високої професійности. Акторка виконала: „Діброво зелена", муз. А. Гнатишина, „Киптарик", муз. Я. Барнича та „Коломийки" у знаменитому фортепіяновому супроводі проф. Бориса Базалі, колишнього концертмайстра Оперного театру в Софії.

Дякуючи особливостям голосу й інтерпретаторському талантові Іванки Кононів сценічний успіх був непересічний. Перед нашими очима просувалися наче фільмові кадри: піп Іван, Параска, ми думкою линули до Дори, Яремча, Микуличина, Жаб'я, Кут і Косова, ми напували наші груди запахом ялівцю, нам ввижалися стрункі смереки, а ген-ген видніли галявини та знизу доносився до нас шум бистрих рік і потоків.

Інтерпретація пісень, що їх І. Кононів виконувала у переплеті коломийок у нашому слуховому сприйнятті створювала, як бачите, емоційне напруження, не згадуючи її унікального тембру, видержання павз і т. зв. економних жестів. Оцей комплексний засіб зумовляв, як сказано, комунікативну функцію включно до душевного аспекту сприймання. Зчаста рясні оплески зупиняли на хвилину черговість точок її репертуару, а вже коли акторка заграла одну коломийку на дримбі, оплески не вгавали.

Щоб імпреза мала суто гуцульський характер, Гуцульське Товариство „Черемош" подбало про типово гуцульські страви—кулеш, гуслянку і бануш, що дуже смакувало гостям-глядачам.

Я. К.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплянований такі турніри:

4-6-го липня — УСЦАК-Схід
9-10-го серпня — Подвійні гри
29-го серпня — 1-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
14-15-го вересня — Запрошеневий УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
4-5-го жовтня — КЛК

Загальні збори Кооперативи СУМА в Йонкерсі

На фото (зліва): Н. Невмержицька, Я. Кіцюк, Владика В. Лостен; промовляє голова Управи ЦУКА інж. Д. Григорчук, Р. Глушко, мгр С. Н. Коцибала, О. Щур.

Звичайні Річні загальні збори Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА в Йонкерсі відбулися в суботу, 22-го березня ц. р., у великій залі дому Спілки Української Молоді у Йонкерсі, Н. Й.

Члени нашої кооперативи мали велику шану вітати на зборах Владику Василя Лостена. Були також присутні голова Управи ЦУКА інж. Дмитро Григорчук з Чикаґо, представники кредитових кооператив з Ню Йорку мгр Ярослав Оберишин і інж. Орест Ґлют, із Пассейку мгр Ярослав Федун, Михайло Целюх і Павло Наконечний, з Джерзі Сиќі інж. Степан Кравченюк і Юрій Колодій.

Збори відкрив голова кредитівки Лев Футала, а молитву відмовив Владика Лостен. Хвилиною мовчанки вшановано десятьох померлих членів Кредитової Кооперативи. Привіти склали інж. Д. Григорчук від ЦУКА та представники кредитівок.

При кінці зборів прибули стейтовий сенатор Джан Флинн та посадник Йонкерсу Анджело Мартінеллі, які також склали побажання для дальшого росту кредитівки.

Зі звітів голови, скарбника і управителя мгра Святослава Коцибали, голова Кредитової комісії Дмитра Івасюка, голови Інформаційної комісії Богдана Вітюка та голови Контрольної комісії Мирослава Климка члени та гості довідалися про дальший ріст кредитівки.

Нашою головною фінансовою напрямною було і є платити нашим членам вищі відсотки за їхні ощадності і „сертифікати" та брати нижчі відсотки за позички, ніж інші фінансові установи. При наших порівняльно до інших того роду установ низьких адміністративних коштах ми успішно закінчили оперативний рік. Всі роди ощадностей зросли на 4,065,226.95 дол. (35 %) до суми 15,793,220.83 дол. На пенсійному рахунку (IPA) на кінець 1985 року було 986.783.17 дол., що пригодиться нашим членам, які підуть на пенсію, а зараз можуть відтягати (ті, що працюють) від податку. Друга частина наших операцій—позички виказали небувалий ріст на 4,603,975.36 дол. (62 %) до суми 12,022,225.60 дол. Членство скористало з наших відсотків на мортгеджі і придбали реальності. Залеглі позички—велика турбота всіх фінансових інституцій. У нас вони виносять заледве 17,925.28 дол., 0,2 відсотка наявних позичок. До того часу ми не відписали жадної позички.

Популярність нашої кредитівки принесла також гарний ріст членства. Прибуло „начисто" 279 осіб (14%), а загально було нових членів 420. На кінець 1985 року ми начисляли 2,350 членів. На освітні та інформаційні цілі виплачено 12,125.44 дол. Наші члени одержали у формі дивіденди 1,083,903.47 дол., тобто 64 відсотки всіх приходів. Решту приходів—441,897.18—перенесено до статутової резерви та нероздільних приходів.

У грудні 1985 року відбулася урядова федеральна контроля кредитівки, яка випала для нас дуже позитивно. Незалежно від федеральної контролі, контролю перевела також наша Контрольна комісія. Крайове Управління Кредитівок у Вашінґтоні признало нам в точкуванні 100 відсотків за всю нашу оперативну діяльність за 1985 рік, в групі кредитівок від 10-20 мільйонів майна.

В дискусії над звітами забирали голос: М. Шашкевич, М. Бурчак, П. Шкафаровський, С. Палиник.

Після прийняття звітів на внесок голови Номінаційної комісії Я. Кіцюка перевибрано до Дирекції мгра С. Коцибалу, Володимира Козицького і Р. Глушка, а до Кредитової комісії—М. Сидора і мгра С. Коцибалу. Інформаційну комісію далі очолює Б. Вітюк.

При кінці зборів голова Дирекції Л. Футала подякував Владиці Лостенові, голові Управи ЦУКА та представникам кредитівок як рівнож сенаторові і посадникові міста за їхню участь, а нашому членству за довір'я і підтримку, всім комісіям і службовикам за їхню солідну і совісну працю, та повідомив, що на день зборів майно кредитівки переступило 19 мільйонів дол.

Присутніх було понад 100 членів. По зборах була перекуска, при якій дружньо розмовляли на теми сьогоднішнього дня та про наші фінансові успіхи. В часі перекуски була виграша українських книжок та платівок, які уфундувала кредитівка, щоб в цей спосіб допомогти українським видавництвам.

Л. С.

Свячене в Менвіллі

У неділю, 13-го квітня ц.р., заходом парафії св. Архистратига Михаїла в Менвіллі Н. Дж., відбулося свячене, згідно з нашими традиціями та звичаями.

Керівник свята Михайло Захарко привітав о. Давида Клуні, душпастиря нашої парафії о. Павла Лабінського з дружиною та всіх парафіян та гостей. Отець Павло Лабінський провів молитву та посвятив трапезу, яку приготували членки Апостольства Молитви.

На радість усієї громади, виступили діти із світлички й „Рідної Школи" в гарних вишиваних блюзках і сорочках. Вони віршами й піснями: „Христос Воскрес", „У горах Карпатах", „Ой, вийду я за воріточка" й „Ку— ку, ку- ку, чути в ліску" прославляли Христове Воскресення та вітали „Божу весну". Присутні винагородили їх спонтанними оплесками. Потім новозаснований хор, з участю молоді нашої парафії відспівавтри пісні — „Христос Воскрес", „Рідна мати моя" і „Ой вербо, вербо". Публіка нагородила виконавців щедрими оплесками.

Колишній душпастир о. Давид Клуні у короткому слові склав признання парафії за її постійний розвиток і успіхи та пригадав слова пісні яку співали шкільні діти: „Радуйтеся, Божі люди, хай між нами гнів не буде"...У любові й об'єднані громада доконає великого діла.

Під час смачного обіду влаштовано виграшу льосів, а хористи ще в'язанкою народних і повстанських пісень розвеселяли присутніх.

У кінцевому слові о. Павло Лабінський згадав нашу дорогу батьківщину, величні великодні Богослуження, маєстатичні співи та старовинні звичаї: писати писанки, святити паски, виводити біля церкви гаїлки й відвідувати могили рідних. Щиросердечно подякував о. Давидові Клуні, всім парафіянам та гостям за участь у свяченім, членству Апостольства Молитви й Церковного комітету за труд у приготуванні свяченого, а хористам за гарний спів.

Отець Павло Лабінський виголосив також признання українській школі, яка росте й міцніє під проводом директорки Дарії Самотулки й учительок — Ольги Захарко, Марії Гаврилюк і Анни Васько.

Молитвою та піснями „Христос Воскрес" і „Ангел Вопіяше" закінчено це наше парафіяльно-родинне свято.

Присутня